

۲۰۱۲/۱۲/۰۵

میر عنایت الله آشفته

"با امریکایی ها معامله خواهیم بست که در آن نه سیخ بسوزد نه کباب"

بر مسایل حساس پافشاری نمی کنیم.

ناممکن نخواهد بود که چند دهه بعد، در ردیف بندی قدرت های طراز اول جهان تغییر و تعویضی صورت نگیرد، چنانکه جایگاه فعلی دولت های چین و هندوستان با قرن گذشته در برابر امپراتوری روسیه تزاری و برتانای کبیر قابل مقایسه بوده نمی تواند.

و اما، جایگاه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و قدرت نظامی دولت کنونی افغانستان، تقوای رهبران نا بکار تحمیلی جهادی امروز ما، سیاسیون، احزاب و پیشوایان ائتلاف ها و دسته بندی های موجود کشور، در مقایسه با مجاهدین، قوماندانان و عمرای جنگ اول افغان و انگلیس، جنگ دوم و سوم افغان و انگلیس تا جهاد در برابر روسها، تبارز، رشد و تربیت یافتن شخصیت های وطن دوست و آزادیخواه سیاسی، ملی و مترقی در استرداد استقلال کشور، دولت های شاهی غازی امان الله خان، اعلیحضرت محمد ظاهرشاه و دولت جمهوری شهید محمد داوود خان، البته با مد نظر داشت فقر، بیسوادی و نواقص، ضعف و کمبود هایی، از دیدگاه این هیچمدان - مطابقت و قابل مقایسه، با رژیم به اصطلاح نیمه حاکم!؟ کابل نیست.

ملت افغانستان در اثر رقابت شرق و غرب، اختلافات خاندان شاهی و کم کاری رژیم های گذشته، و بیگانه پرستی افراطیون چپ و راست و پناه بردن به خاک دشمن و علیه مادر وطن خود دست به خیانت ملی زدند.

افغانستان و دولت مستقل اش با وجود فقر تا سال ۱۳۵۷ با دول دیگر روابط سیاسی هم طراز و متقابل داشت، که در اثر این کودتا زمینه مستقیم دخالت کشور های غیر را مساعد گردانید. حد اقل دو ملیون شهید و معلول، قریب شش ملیون آواره و یک قرن به عقب برگشتانده شدیم.

خلاصه در هر عصر و زمان بالاترین انرژی حکومت و افراد سیاسی کشور در رقابت فی مابین هم و در توطئه گری علیه همدیگر بکار رفته، و در برداشتن مخالفین خویش از هیچ امکانی تا سرحد نابودی فزینی حریف، حتی بزور قدرت بیگانه دریغ نورزیده اند.

دیپاتو شمیره: له ۱ تر 2

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادښت: دليکنيزي بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خير و لولئ

وقتی اعمال ظالمانه و یکجانبه قدرت های استعماری جهان را در برابر کشورهای ضعیف، ناتوان، فقیر و عقب نگه داشته شده نگاه می نمایم، به یک بارگی، بی ارزش بودن این همه دم و دستگاه های نمایشی و تبلیغاتی، دوائر و مؤسسات بین المللی که جز شعارهای یک نواخت، عوام فریبانه و کاذبانه از قبیل حقوق بشر و... را که مواد خوب تبلیغاتی روز مره میدیای جهانی را تشکیل می دهند، اثبات نموده و به پیشیزی تبدیل می نماید.

تاریخ مبارزات قهرمانانه مردم افغانستان در برابر لشکرگشایان، شناخت از شیوه های بخصوص از چال، نیرنگ، خدعه، بی وفائی و عهد شکنی یا به قول بچه های کابل از نامردی های دو ابر قدرت منطقه ما که عبارت از امپراتوری روسیه تزاری "شوروی دیروز" و انگلستان میباشد، مشون است.

نتایج جهاد و قهرمانی ملت افغانستان با پول و حمایت سیاسی جهان غرب در رأس امریکا و متحدین، انگلستان متخصص و صاحب نظران اصلی منطقه امروز، ناگزیر است حضور قوی دوست خود امریکا را در افغانستان تحمل نماید.

اما به هیچ عنوانی امریکا که فعلاً یکه تاز میدان میباشد، از منافع خویش در منطقه نمیگذرد! به همین دلیل عملیات های نظامی غیر ضروری، غیر مؤثر و غیر دقیق، نهایت ظالمانه علیه مردمان ملکی و دردمند ما انجام دادند و هنوز جریان دارد. شعار های بلند بالایی مبنی بر مبارزه علیه تروریسم، ملت سازی و باز سازی و... در تیبانی با نیروهای فاسد افغانی "ناقضین حقوق بشر" و مافیای اقتصادی، پس از ۱۲ سال کُشتار، دوباره به طالبان و پاکستانیزه کردن کشور ما رو آورده اند و مذاکرات قطر از اهمیت برخوردار گردیده است.

اینجاست که مقدرات ملیون ها افغان دردمند و اسیر در گرو چند سیاست باز آزموده شده ناموفق، بیگانه به ملت و سود جو در معرض سازش و معامله قرار میگیرد. بلی مردم زجر کشیده افغان بدون شک به صلح مثل گذشته علاقمند و نیازمند بوده و بی صبرانه در انتظارش است. اما نه پس از تحمل اینهمه جفاهای ضد مردمی و بربادی کشور، شاهد ازدواج مجدد جنایتکاران و رقیبای دیروز باشیم که مسؤول این همه حوادث درناک کشور گردیده اند.

۱: بر مسایل حساس پافشاری نمی کنیم!؟

با امریکایی ها معامله خواهیم بست که در آن نه سیخ بسوزد نه کباب!؟

۳: جامعه جهانی پس از تقویت افغانستان هرکاری که در منطقه می کند، باز ما در او کاری نداریم!؟

۴: منافع صد فی صد افغانها باید تأمین باشد!؟

۵: مجرمین نظامی قوای خارجی در افغانستان محاکمه شوند!؟

جناب کرزی صاحب: همه فرزندان اصیل و وطن دوست به منافع ملی خود باورمند بوده و به شما دوستانه و صمیمانه گوشزد می نمایم. که: این شاید آخرین مجال معامله برای شما باشد. معاملات گذشته جناب شما با تأسف صد در صد به ضرر کشور تمام شده است! روشن بیان فرمودید که چه نوع معامله؟

اگر جناب شما و تیم!؟ شما «که دوست و دشمن در آن معلوم نیست» نکات فوق را نتوانید در مذاکرات به گُرسی بنشانید، کسان دیگری که قبلاً و عده به گُرسی رسیدن را از مراجع مافوق شما به دست دارند، قبل از چانه زنی شما به توافق نخواهند رسید!؟

عملیکه بدبختانه تاریخ سیاسیون کشور ما را ننگین ساخته است!؟ به عقیده این حقیر به اصطلاح دولتمردان ماحق ندارند بدون سنجش، منافع ملی و توازن قوت های سیاسی ناکام گذشته را تکرار نمایم.

آیا در معامله بین دولت شما و طرف مقابل، از قضیه کابل بانک استفاده سوء صورت نخواهد گرفت!؟ من مدعی ام که وفادار به منافع ملی خود بوده و تشخیص می نمایم تا کدام سرحد از آزادی بیان و دیموکراسی استفاده معقول به نفع مردم و کشورم نمایم. از شما مصلحت آموخته ام و کافی می دانم. اگر در خانه کس است یک حرف بس است.

پایان